

জীৱন গোস্বামীৰ কবিতা

ছনাটৰিয়ামত খুৰীৰ স'তে

খুৰীদেউৰ চকু দুটা উকা, নিৰ্লিপ্ত...
শৰীৰ শিয়ৰি উঠে।
ছনাটৰিয়ামত তেতিয়া গধূলি,
ধূলি ঢকা চাদৰ এখনে ঢকাদি
এন্ধাৰখিনিয়ে
ধ্বংসপ্ৰাপ্ত মনবোৰ আৱৰি ৰাখিছে।
ক্লেম্পিষ্ট চিন্তাবোৰ কোঠাটোত ওপঙি ফুৰিছে,
বতাহত পচা স্মৃতিৰ দুৰ্গন্ধ।
প্ৰস্তুৰীভূত অতীতৰ অদৃশ্য আঙুলিবোৰে
খেদি আহি মোক চুই যায়,
হিমচেঁচা স্পৰ্শত মৃত্যুৰ শীতলতা।
বৰফৰ বেজিয়ে হনাদি হানে,
অন্তৰালোক বিদীৰ্ণ কৰি...
সময়ৰ চেকনীৰ মাজেৰে
আশাবোৰ টোপাটোপে সৰে,
শূন্যতাই আৱৰি ধৰে অব্যক্ত নিঃসঙ্গতাক,
আৰু মই উমান পাওঁ,
মৃত্যুৰ হাতোৰাৰ ক্ৰমবৰ্দ্ধমান চাপ,
বিৰামহীন, অনিবাৰ্য...

জীৱন গোস্বামী গুৱাহাটী নিবাসী এগৰাকী অনুবাদক। জন ষ্টেইনবেকৰ ইষ্ট অৱ ইডেন নামৰ উপন্যাসৰ অসমীয়া অনুবাদৰ বাবে তেওঁ ২০১৭ চনত অমূল্য কুমাৰ চক্ৰৱৰ্তী বঁটা লাভ কৰে। তেওঁৰ শেহতীয়া গ্ৰন্থখন হল সৌৰভ কুমাৰ চলিহাৰ নিৰ্বাচিত গল্পৰ ইংৰাজী অনুবাদ *বাৰকৰল এণ্ড আডাৰ ষ্টৰিজ*।